

ДВОРНИК

Юрій Володимирович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1971 р.)

Доцент кафедри рисунку ЛНАМ.
Член Національної спілки художників України

▲ Скульптурний портрет
«Аполінер», 45х30х30. 1974

▲ Кругла пластика «Непереможений», 50х20х25. 1975

▲ Портрет художниці, 30х25х25. 1991

◀ Медаль «Вергілій і Данте», d 90. 1980

Народився 9 травня 1939 р. у с. Шемишейка Пензенської області в Росії, куди доля закинула батьків. Після війни сім'я опинилася в Західній Україні: Дрогобич, Борислав, Стрий. Наприкінці 50-х рр. вступив на філологічний факультет Дрогобицького педінституту. Після закінчення вчителював і дедалі більше захоплювався мистецтвом...

У 1965 р. став студентом відділу художньої кераміки Львівського інституту прикладного і декоративного мистецтва, де мав можливість навчатися рисунку у М. Черкасова та В. Борисенка, а мистецтву пластики — у Д. Кривача. Самотужки вивчав здобутки світового мистецтва ХХ ст., інформація про які, незважаючи на ідеологічні перепони, все-таки просочувалася у студентське середовище.

Закінчивши інститут із відзнакою, був запрошений на посаду викладача і з запалом поринув у роботу. Відтоді усе життя Юрія Дворника як педагога було нерозривно пов'язане з Академією. І як найцінніша відплата за працю — улюблені учні у всіх куточках України і в далекому зарубіжжі, які пам'ятають і шанують свого Вчителя.

Результатом сорокалітньої педагогічної діяльності в царині рисунку стала дослідницька науково-теоретична праця «Жива вода рисунку», присвячена методиці викладання засад короткотермінового рисунку (Тернопіль: «Богдан», 2009).

У 70-х рр. Ю. В. Дворник звернувся до медальєрної пластики. Делікатна, тонка робота над медаллю вимагає філософського зосередження, ці роботи не вписуються в жоден із традиційних розділів малоформатної скульптури. Митець створив великі серії медалей «Сад», «Ікари», «Портрети», медалі «Голгофа», «Скорбота», «Євангеліст». Багато працював у круглій пластиці: скульптурні композиції «Непереможений», «Орфей», галерея скульптурних портретів. Брав участь в обласних, республіканських, всесоюзних та міжнародних художніх виставках. Його роботи були закуплені Міністерством культури СРСР, Художнім фондом СРСР, Третяковською галереєю.

Дочка художника, Олена Секержинська, також пов'язала своє життя із мистецтвом і стала випускницею кафедри історії і теорії мистецтва та аспірантури Львівської академії мистецтв.

